

(من)سایه تی له تځایانی هه ځکه و تنیدای. نه ژاد عزیز سورم

خه یا ښه ټووه ده چا له ووه ته ی ئاده مزاد قڼا غی کځ کړدنه ووی بڅووی
به چا هڅووه و گه یوه ته قڼا غی چا گیربوی و عاقبتی به پاوان و
پاوانخوازی شکاوه ، که ځکه هی منایه تی تځای بزو توه..

با شاش نه چین ، مه به ست لږه هر ټو (منایه تی) یه ښه که
بیریارانی چه و ځاست لږکیان داوه توه ، به قه د ټووه ی باس له
د تاریکی و کینه جووی و چزو و وهشونی و فشار پځکه ښانه به
خځویده یی و هه موو ټو دهرگا و بانه ئاشکرا و نه ښایانه ی ده چنه ووه
سهری.

ئستا منایه تی به هه ځپه یه له کځمه ځگدا ته شه نه ی کردووه ،
دهرفه تی لځکه ځاوږدنی نه وه کانیشی و ځکه ښاوه توه ، تځا ده توانی
(منایه تی) چا له به ناو ته مه ندا چوویه کدا بیینی ، ئاوه هاش له
تځا لازکی ههرزه کار ، له گه نجکی کامځدا هه ست پځکه ی..

با خه یا ښان دوور نه وا که له ووه حای نین به شکی وا ته تی
پځکه وتن له خځو ځندنه ووه دایه که هگزی کځبه رکځ و ململانځ دروست
ده کا و ئیکسیری پځکه وتنه ، به ځام ټو دیارده یه ش که ده گاته
سنووری به خځو و هژیبه تی و حساب نه کړدنی به رامبر ته نانت له ووه نده ی
له توخمی ئاده میایه تیدا کځده بنه ووه ، شیرازه ی ژیان له با یه
دهر دځنځ ، بنیاده م ټو بوونه وهره جوانه ، له باتی ټووه ی بځته
کانگی کځگرمی و جوانی ژیان و دره ووشانه ووی ، زځر له و
گیانه وهرانه دځنده تر دهرده که و که ئمه وه ئاده می و مرځ به
دځنده یان ناو ده به یین هر ټو منایه تیه شه له به ته نځی و یه یه
ژیاندا سهرچاوه ده گرځ و ځاده ی ئم په ی (عه دالت) یش به زیندووی
چاوان ده نځځ ، به و ئاسته ی (منایه تی) خودی خځیشی له بیر ده باته ووه
، ئینجا تځا بیر لځکه ووه..

ټووه ش تیورانندن و پرسیارپځکردن ښه ، دیارده یه که ئه گر له گه
سرووشتی ئاده مزادیشدا ښه ، هیچ وه ختځک وه ئستا دیار و
هه ځکه و توو دوور له ووه پځی ده گوترځ ویزدان پهره ی نه سه ندووه ، به و
چه شنه هه موو چین و توځځ و ئاست و وه چه جیاوازه کانی گرتووه توه..

هیچ وهختا کیش بهو جره ئاسای به نادیارى نهشاردوووتهوه و به لایى
دهرنهخستوووه .

لایره ا دهخواز تا ئاسمان بهدوایی لای ون نهبووه بایار بدهین به
هر ادهیهکی وهک مرڤ لهسهری کک ده بین پکهوه بین..
با تاقیی بکهینهوه ، ئهگهر بای ماوهیهکی کورتیش بای .